Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36903
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

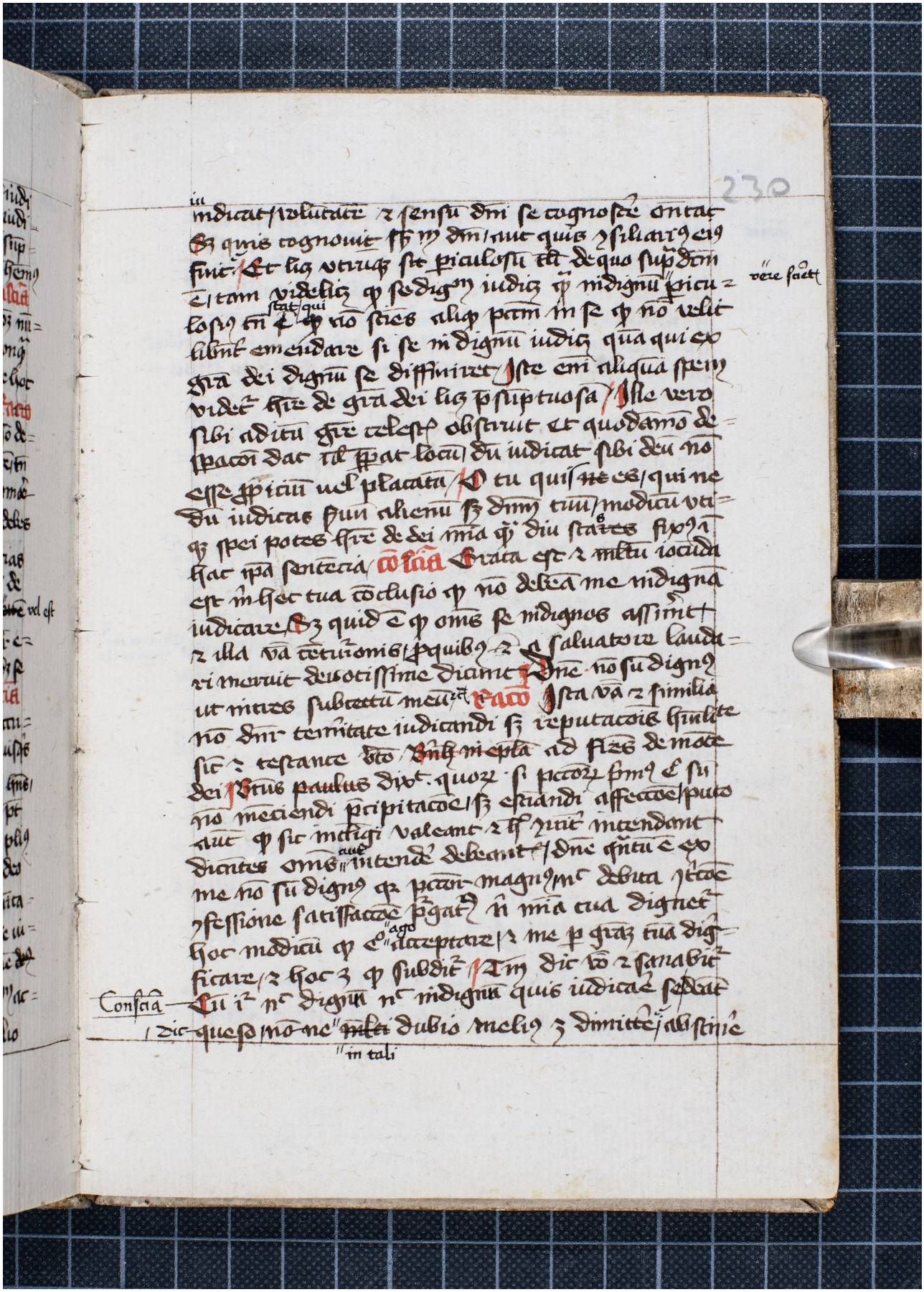

230

in
iudicat / voluntate / et sensu dni se cognoscere contat
Sed quis cognouit sensum dni / aut quis consiliarius eius
fuit. / Et hic utrique sic periculosum est de quo sup dicam
est / tam videlicet quod se dignum iudicat quam indignum / pericu-
losum enim est / quod non stat / qui sic non velit
libenter emendare si se indignum iudicat quia qui ex
gratia dei dignum se diffinitur / iste enim aliquam spem
videt iste de gratia dei hic per suspitiosa / Ille vero
sibi aditum gratie celestis obstruit et quodamodo de
spacio dat illi qui locum / Du iudicat sibi deum no
esse propitium uel placatum / O tu quis es / qui ne
du iudicas suum alienum sed dnm tuum / modicum vti-
que spei potes esse de dei mia qui diu stat fixum et
hac ipsa sentencia Gracia est et multum iocunda
est in hoc tua conclusio quod non delica me indigna
iudicare / Sed quid est quod omnes se indignos assimilant
et illa va centuriones / per quibus et a saluatore lauda-
ri meruit devotissime dicunt / Dne non sum dignus
ut intres subtectum meum / et Pacem / Ista va et similia
non dnm temeritate iudicandi sed reputacione humilitate
sic et testante deo / Quia mentem ad filios de mace
dei / Petrus paulus dicit. quorum si pecorum finem et su
no meriendi precipitacione / sed eundi affectione / puto
aut quod sic melius valeant et sed quia mentendant
dicentes omnes aut intendere debeant / Dne quantum est quod
me non sum dignus quia peccatum magnum / me debita penitencia
confessione satisfactione pagare in mia tua dignet
hoc modicum quod est agro eradicare / et me per gratiam tua dig-
ficare / et hoc sed quod subdit / Tum dic verbum et sanabitur
Consta — Sit iste non dignum non indignum quis iudicare sed dat
/ dic — quesp / no ne in tali ~~mlti~~ dubio melius est dimittere / abstinere

vere factum